

'Wandelen over het water'

Wie de Bijbel openslaat, betreedt een vreemd land. De mensen leven daar nog in een voorbij wereldbeeld, met een onbewegelijke, platte aarde, met daarboven de hemel als een onwrikbaar koepeldak, draagvlak voor enorme watermassa's die daar liggen opgeslagen, bedoeld om van tijd tot tijd de aarde te bevruchten. Daarboven woont God: een personificatie van de hoogste, aan ons bestaan ten grondslag liggende Werkelijkheid.

De bijbelschrijvers spreken over deze Werkelijkheid onbekommerd in beelden, ontleend aan onze eigen, vertrouwde wereld. Zij spreken als over een 'koning' met hemelse boodschappers; als over een 'vader' die zijn kinderen 'ziet' en 'hoort'. Over Jezus van Nazareth, die in de ogen van zijn volgelingen deze God op een unieke wijze heeft belichaamd, vertellen zij dat hij door deze God zelf verwekt was, dat hij over het water liep en, omgebracht vanwege zijn getuigenis, uit de dood opstond. Zijn ook dit beelden?

Maar waar staan deze verhalen dan voor? Hoe 'ziet' en 'hoort' deze God ons? En wat betekenen de verhalen over Jezus' opstanding? Wat houden we, als wij deze getuigenissen als bééld moeten verstaan, tenslotte in hánnden?

En welk appèl doen ze vandaag op ons, mensen van een andere cultuur en een andere tijd?

Ds. Carel ter Linden

